

власть та си, повдигнали народъ тъ срещта будисти ти; станали страшни боеве, и будисти ти били исгонени отъ Индия. Тии отишли въ други земи, и утвърдили учение то си най-вече въ Тибетъ и въ Китай (нъ тамъ слѣдъ години тая вѣра се измѣнила).

Най-забѣлежителни паметници на стари ти Индуи са храмовете ти. Нѣкои отъ тѣхъ са исѣчени въ скали, какви то са, запримѣръ, храмовете на островъ Елефантина, близу при Бомбей и около село Елора, въ Индостанский полуостровъ. Тии приличатъ на пещери и на проходи, пълни съ спонци и съ каменни идоли; а на стѣните са исѣчени всякакви изображения. Идоли ти въ тия храмове праветь неприятно впечатление съ грозота та си: тии повече то са грозни, имать по нѣколко глави, по много ръцѣ и т. н. Въ индийски ти планини се намиратъ нѣ само храмове, нѣ и цѣли градове, въ които всички ти сгради са исѣчени искусно въ скали ти, каквото запримѣръ, остатъти отъ градъ Мавалипурата на источният или Короманделски брѣгъ. Разбира се, че такъви направи са ставали съ голѣма мъка и за много време; цѣли поколения са се свалели едно друго и съ голѣмо тѣрпѣніе са исичали тия сгради. Освѣнь това, по всичка Индия са распръснати наречени *Пагоди*, сир. храмове, изградени на повръхнина та на земята и които са като сводове.

Китайци. На високи ти равнини на Срѣдна Азия отъ памтивѣка се скитатъ Монголски дружини, които си се нациратъ въ първобитна та дивота. Нѣ источният клонъ на Монголско то племе. Китайци ти, още въ старо време съставиль една голѣма държава и станалъ доста образованъ или граждансътъ. Споредъ преданията на Китайци ти, гѣхни ти прѣдѣди (3000 год. прѣди Хр.) слѣзли отъ западни ти планини въ поле то на двѣтѣ голѣми реки, Хонанго и Янтсекиянга, изгорили тамъ гората, истрѣбили